

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

Sermo I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

tris charitate substantia. Beati quibus manet tota in obsequio patris, in patris cultura possessio. Cæterum facultates vnitate scindunt, fraternitatem separant, cognationem spargunt, parentum perdunt & violant charitatem, sicut ex sequentibus elucescit. *Pater, da mihi portionem substantie, qua me contingit. Et diuisit, inquit, illis substantiam. Et non post multos hos dies, congregatis omnibus adolescentior filius peregrè profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipauit substantiam suam, viuendo luxuriose. Et posteaquam consumpsisset omnia, facta est fames valida in regione illa, & ipse cœpit egere, & abiit, & adhesit uni ciuium regionis illius, & misit illum in villam suã, vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabãt, & nemo illi dabat. Ecce quid facit cupiditas ad censum præceps. Ecce quemadmodum sine patre census nudauit filiũ, non ditauit: census filium tulit è gremio patris, eiecit de domo, exemit patria, spoliauit fama, exiuit castitate. Quod vitæ, quod morum, quod pietatis, quod libertatis, quod est gloriæ, nil reliquit. Ciuem denique in peregrinũ, filium in mercenarium, in egenum locupletem, liberum mutauit in seruum, iunxit porcis à patre piissimo quem seiunxit, vt seruiret cœnoso pecori, qui pietati sanctæ parere contempsit. *Congregatis, inquit, omnibus adolescentior. Adolescentior iste plane nõ ætate, sed censu: qui congregauit bona patris, & abiit longè plus mente, quàm loco: vt dato, non accepto precio misere se venderet seruituti. Sic mercator ad talem contractum peruenit, qui parentum debitum nescit soluere, qui vicem nescit redhibere generanti. Est penes patrem dulcis conditio, libera seruitus, absoluta custodia, timor lætus, blanda vltio, paupertas diues, securo possessio. Namque ad patrem labor respicit, fructus redundat in filios. *Dissipauit, inquit, substantiam***

stantiam

stantiam suam. Quæ composita fuerant patre moderante, prodigente filio dissipantur: vt vel tarde sapiat patrem custodem, non incubatorem fuisse substantiæ. *Viuen-do luxuriose.* Mortalis est ista vita; quia moritur virtutibus, qui vitiis viuit: sepelitur famæ, perit gloriæ, qui manet turpitudini: crescit infamiæ. *Et postea- quum consumpsisset omnia, facta est fames valida in regio- ne illa.* Luxuriæ, ventri, galæ, fames tortor apponitur: vt ibi vltix pœna sæuiat, vbi pœnalis reatus exarse- rat. *Facta est fames valida.* Ad talem finem semper vo- racitas tendit, ad talem peruenit terminum fugien- da voluptatis effusio, *Et ipse cœpit egere.* Filium data facit egere substantia, quæ diuitem negata seruabat: vt penes se deficeret habendo qui penes patrē abun- dauerat, non habendo, *Et adhaesit vni ciuium regioni il- lius, & misit illum in villam suam, vt pasceret porcos.* Sic inuenit, qui se negat patri, qui se committit extraneo: vt sentiat se verum iudicem, qui fugit indulgentissi- mum pronisorem. Affectionis desertor, pietatis re- fuga, deputatur porcis, porcis addicitur, porcorum traditur seruituti, porcorum pascua lutulenta per- currit, inquieti regis teritur & maculatur excur- su, vt sentiat quàm miserum sit, amarum quàm sit, quietis paternæ beatitudinem perdidisse. *Et cu- piebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci man- ducabant, & nemo illi dabat.* Quàm crudele ministeriū, quia neque conuiuit porcis, qui viuit porcis. Miser, qui porcorum deficit, & esurit in sagittam. Miser, qui squallentis cibi cupit, nec imperat qualitatem. His edocti, instructi talibus, maneamus in domo patris, matris in gremio perduremus, cognatorum constrin- gamur amplexibus, viscera nos paterna constringant, ne nos ad supradicta mala pertrahat adoleſcētiæ mi- seranda libertas. Sepiat nos paterna reuerentia, matris

componat affectio, cognatorum custodiamur affectibus. Inter propinquorum lumina non valent delicta versari. Propinquorum quot oculi, tot lucernæ. Dies est aspectus matris, Sol patris rutilat in vultu. Vnde viuenti inter tot virtutum duces, criminum tenebræ propinquare non possunt. Sed mensa patris nos alit virtutis cibo, salutis epula, deliciis honestatis & gloriæ. Et quia latius nos de hac parabola dicere cogit proluxa series lectionis, quis sit pater in donando facilis, facilius in recipiendo: quis sit frater fratris tristissimus in salute, quis sit adolescentior abscessu insipiens, sapientissimus in regressu: sequenti sermone votis communibus inquiremus.

De eisdem, Sermo 11.

LVxuriosum filium, filium patris piissimi desertorem, quæ perculerint mala in tantum, vt fame tabidum porcorum dederit seruituti: superiore, quo valuimus, sermone perstrinximus. Nunc eius reditum, nunc eius pœnitentiam, meliore iam voto, verbis lætioribus prosequamur. *In se, inquit, reuersus dixit: Quanti mercenarij patris mei abundant panibus &c.* In se reuersus est, in se antè redit, vt rediret ad patrem, qui à se antè recesserat, cum recessit à patre. A se migrat, & ab homine totus transit in bestiam, paternæ pietatis immemor gratiæ genitoris oblitus. *Quanti mercenarij patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor.* Fames reuocat, quem saturitas exularat: fames illi patrè dedit sapere, cui copia tulerat sentire genitorem. Et si tantum præstitit vel inuita fames, probate quid voluntarium possit conferre ieiunium. Oneratus venter ad vitia cor deponit, premit mentem, ne supernam valeat sentire pietatem. Corpus, inquit, quod corrumpitur, aggrauat animam, & deprimat terrena inhabitatio sensum

Luc. 15.

Sap. 9.

omnis